

derfor i dette Øjeblik indskrænke mig til at udtale, at den Skildring af Forholdene ved Opførelsen af Anstalten ved Bregninge, som den ærede Ordfører gav, ingenlunde er for stærk. Jeg har en paa Selvsyn grundet og ved alt, hvad jeg har erfaret i denne Sag, aldeles bestemt Opfattelse af, at der her er et Tilfælde, hvor det i saa høj Grad har manglet baade paa Plan og paa indsigtfuld praktisk Ledelse, at det har maattet gaa saaledes med hele dette Spørgsmaal, som Tilfældet nu en Gang er. Imidlertid forventer jeg, at det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (E. Sørensen) vil give de Oplysninger, som dette Medlem er i Besiddelse af med Hensyn til de nærmeste Fremtidsudsigter for denne Anstalts Fuldførelse, og som jeg ikke vil have udelukket ved mine Bemærkninger. Jeg skal for mit Vedkommende indskrænke mig til disse Bemærkninger.

K. M. Klausen: Der findes paa det foreliggende Finanslovsforslag opført en betydelig Række Bevillinger til ny Kirker. Det drejer sig om store Beløb i Aar, større end dem, vi ere vant til paa denne Konto, og mere end der nogen Sinde tidligere er forlangt. De udgøre i Virkeligheden ikke mindre end 100,000 Kr., hvilket Beløb fordeles sig saaledes: 15,000 Kr. til en Kirke i Randers, 25,000 Kr. til en Kirke i Kjøbenhavn, 30,000 Kr. til en Kirke i Aarhus og 30,000 Kr. til en Kirke i Odense. Hele det øvrige Udvalg er gaaet med til at indstille disse Bevillinger til Godkendelse, men jeg har ikke været i Stand dertil og foreslaar derfor at nægte disse Bevillinger. Jeg tror nemlig, at det er en meget uheldig Vej, vi ere komne ind paa, at yde disse Bevillinger til Opførelse af Kirker. Det havde været klogt, om vi havde sagt nej første Gang, da der blev fremsat Forlangende derom for Aalborgs Vedkommende. Jeg udtalte den Gang, at Følgen af at gaa ind derpaa vilde blive, at alle Købstæder vilde komme med det samme Forlangende, og havde man givet efter paa et Punkt, vilde det være vanskeligt at sige nej paa andre. Nu viser det sig ogsaa, at den ene Købstad er kommen efter den anden, Randers, Aarhus og Odense, og det er allerede meddelt, at der har dannet sig

en Komite i Vejle, som ønsker ogsaa der at faa opført en ny Kirke, naturligvis under Forudsætning af, at Statskassen yder et betydeligt Beløb dertil. Den ærede Ordfører mente, at det ikke kunde blive saa farlig en Sag, fordi Rækken af Købstæder, der kunde stille en saadan Fordring, snart vilde være udtømt, men jeg tror ikke, at man kan slaa sig til Ro dermed; naar først de store Købstæder have faaet Tilskud, komme de mellemstore. Saadanne Byer som Nakskov, Slagelse og Esbjerg ville sikkert komme i en nær Fremtid, og de kunne med samme Ret kræve, at Staten yder Bidrag til Kirker for dem. Naar jeg er gaaet imod disse Bevillinger, er det for det første, fordi jeg ikke kan anerkende, at der i disse Byer er en virkelig Trang til ny Kirker. Aarhus har i Forvejen to store Kirker, og dermed synes jeg, at man kan være godt tilfreds der. Jeg tror ikke, at Tilløbet til Gudstjenesten er saa stort, at Kirkerne ikke kunne rumme Tilhørerne, men skulde det være Tilfældet, kunne Præsterne jo prædike flere Gange om Søndagen, og de kunne jo ogsaa prædike om Hverdagen og saa lidt, nogen vil høre paa dem. Og hvad de kirkelige Forretninger angaa, kan jeg heller ikke indrømme, at det skulde være nødvendigt af Hensyn til dem at opføre ny Kirker. Der kan i Dagens Løb besørge en Mængde Vielser og Barnedaab. Jeg synes derfor ikke, at man behøver at gaa til saa kostbare Foranstaltninger. Og endelig vil jeg sige, at hvis Trangen er saa uhyre stor, som det siges, saa lad dem bygge deres Kirker selv. Naar vi andre, f. Eks. Arbejderne, ville opføre en Bygning, saa nytter det ikke at komme til Staten og bede om Tilskud, Arbejderne maa selv samle de Penge, som ere nødvendige dertil. Hvad Kjøbenhavn angaar, forekommer det mig, at der slet ikke kan være Tale om nogen Kirketrang. Der er her bygget en Mængde Kirker i de senere Aar, saa at den Trang, der kan have været, maa være afhjulpen. Jeg vil derfor ønske, at den Bevilling, der er forlangt til en Vedligeholdelsesfond for en ny Kirke paa Nørrebro, maa blive nægtet. Jeg ønsker det ikke alene for Sagens egen Skyld, men ogsaa af en anden Grund, fordi det nemlig forekommer mig, at Præ-